

Náš kraj

Glasilo Krajevne skupnosti Zminec

3/2015

Številka 3, December 2015

Vsebina:

Vsebina 3. številke:

Uvodna misel (Janez Kožuh in Katja Kožuh)	3
Novi mandat svetnikov (Janez Kožuh)	4
Srečanje starejših krajanek in krajanov (Anja Dolenc)	5
Mnenje o dogajanju preteklega leta v KS Zminec (Anica Ziherl)	6
Moji spomini na profesorja Ivana Dolenca (Vida Dolenc)	6
Zaselek Staniše v Škofji Loki in turistična kmetija Jamnk (Metka Maček)	8
Tapetništvo Bokal (Milena Bokal)	10
Kulinarični kotiček (Metka in Simona Maček)	11
Otroški kotiček (Katja Kožuh)	13
Namig za izlet (Vesna Kožuh)	17
Športno društvo Utrip ponovno beleži zelo aktivno in zelo uspešno leto (Stanko Livk)	18
Aktualno (Janez Kožuh)	22
Razvedrilo (Katja Kožuh)	23

Fotografija na naslovnici: Samotna domačija. (Foto: Vesna Kožuh, november 2015)

Portal stare Jamnkove hiše v Stanišah. (Foto: Simona Maček, november 2015)

KOLOFON

NAŠ KRAJ, Glasilo Krajevne skupnosti Zminec

Številka 3, december 2015

Uredila: Katja Kožuh

Za vsebino člankov odgovarjajo avtorji.

Jezikovni pregled: Katja Kožuh

Grafično oblikovanje znakov za glasilo: Anja Rupar

Idejna zasnova strani: Katja Kožuh

Oblikovanje in tehnična priprava za tisk: Tiskarna Sokol

Izdala in založila: Krajevna skupnost Zminec

Tisk: Tiskarna SOKOL, d. o. o., Gabrk

Naklada: 350 izvodov

Zminec 2015

Izdajo glasila je finančno podprla Občina Škofja Loka.

UVODNA MISEL

Spoštovane krajanke in krajan! Krajevne skupnosti Zminec!

Čas resnično zelo hitro beži. Zdi se mi, da smo ravnokar zakorakali v novo leto, pa se le ta že končuje. Vendar je vsaka stvar za nekaj dobra, saj se je v mesecu oktobru zgodilo nekaj, na kar je čakala zagotovo vsaj ena generacija naših krajanek in krajanov in sicer otvoritev obvoznice, ki tudi naše kraje povezuje s Skofjo Loko.

Pa pojdemo nazaj na lokalne teme, saj je pred nami nova številka lokalnega glasila Naš kraj. Veseli me, da ste tudi lansko številko sprejeli z navdušenjem. Tudi tokrat se je uredniške vloge lotila Katja, za kar se ji v imenu celotne KS - Zminec najlepše zahvaljujem. Ostalim pa želim čim več zanimivega branja in upam, da bo v glasilu vsakdo našel kaj zase. Naša želja je, da spoznate našo okolico in utrip dogajanja v njej.

Janez Kožuh, predsednik sveta KS Zminec

BESEDE UREDNICE

Z velikim veseljem vam predstavljam tretjo številko krajevnega glasila. Letos zaradi časovno širšega pritoka prispevkov izhaja nekoliko pozneje, v prazničnem adventnem času. Upam, da boste z vsebinsko zadovoljni, bila pa bi vesela, če bi v prihodnje v še večjem številu pomagali soustvarjati pisano besedo dogajanja v naši krajevni skupnosti. Kar pogumno, vsak prispevek je dobrodošel.

Z vami bi rada delila eno izmed mojih pesmi z naslovom *Objem*. Želim vam, da bi slednje v teh ledenih časih, ki niso naklonjeni lepim medsebojnim odnosom, z velikim veseljem podarjali drug drugemu.

OBJEM

*Objem.
Močno nežen stisk telesa ob telo.
Hrani,
pomirja,
in brani pred gosto temo,
ki večkrat sunkoma prodira v glavó.*

*Objem.
Ta močno nežen stik bližine,
ki hrabri, če lačen si poguma in vedrine.
V njem vsaka žalost lažje in hitreje mine.*

Rojevanje jutra. (Foto: Vesna Kožuh, september 2015)

Vse dobro vam želim!

Katja Kožuh, urednica 3. številke

NOVI MANDAT SVETNIKOV KS- ZMINEC

Ob koncu lanskega leta se je iztekel tudi mandat svetnikom v KS. Na novih volitvah so krajanke in krajanj mandatno obdobje naslednjih štirih let namenili naslednjim kandidatom:

Mesto	Kandidat	Ime liste/predlagatelja	Š t . glasov	Odstotek glasov
1.	Janez Kožuh	Matjaž Hafnar in skupina volivcev	208	19,62 %
2.	Janez Prevodnik	Terezija Prevodnik in skupina volivcev	109	10,28 %
3.	Stanko Livk	Matjaž Hafnar in skupina volivcev	108	10,19 %
4.	Ana Ziherl	Terezija Prevodnik in skupina volivcev	103	9,72 %
5.	Rudolf Tominec	Terezija Prevodnik in skupina volivcev	98	9,25 %
6.	Anja Dolenc	Matjaž Hafnar in skupina volivcev	97	9,15 %
7.	Vida Dolenc	Matjaž Hafnar in skupina volivcev	89	8,40 %

V imenu vseh svetnic in svetnikov, se zahvaljujem za vaše zaupanje. Na prvi seji smo potrdili mandate in soglasno izvolili vodstvo:

- Predsednik Janez Kožuh (Sveti Florijan)
- Podpredsednik Janez Prevodnik (Zminec)
- Tajnica Anja Dolenc (Zminec).

V letu dni smo se sestali na šestih sejah in med drugim tudi potrdili proračuna za leto 2015/2016.

Potrditev predloga za investicije za leto 2015

Investicija	EUR
Odkup in ureditev prostora KS	25 000, 00
Cestna ogledala za vas Zminec	1 900,00
Financiranje dejavnosti KS	3 074,46
Asfaltiranje ceste sp. Arhar – zg. Arhar (Sv. Petra hrib) (JP 901625)	25 000,00
Izgradnja škarpe (cesta Zminec od mostu proti Livarju)	10 000,00
Urejanje ceste (Bl. cesta – Potočnik) (Krajnik) (JP901521)	15 000,00

Potrditev predloga za investicije za leto 2016

Sredstva proračuna KS Zminec za leto 2016 znašajo 79,574 EUR. Porazdelili smo jih sledeče:

Investicija	EUR
Javna razsvetljava Zminec	7.000,00
Financiranje dejavnosti KS	8.000,00
Blegoška cesta – Potočnik (JP901521)	5.000,00
Špeglič – na Ovnu (JP901552)	30.000,00
Sopotnica – Žerinc (JP901571)	10.000,00
Sv. Florjan – Sopotnica (JP901553)	10.000,00
Razne preplastitve	9.574,00

Razpravljali smo tudi o predlogu skupnih čistilnih naprav za čiščenje odpadnih voda v vasi Bodovlje in delu vasi Zminec. Določili smo lokacijo, na kateri bi stale čistilne naprave in naročili idejne projekte z vrednotenjem investicije. Ko bodo znane dokaj natančne ocene vašega prispevka, se nameravamo z vami sestati in razpravljati o možnostih izvedbe projekta skupnih ali morda individualnih čistilnih naprav.

Ko sem sprejel nov štiriletni mandat, sem si zadal cilj pridobitve lastnih prostorov KS v pritličju zadružnega doma. Veseli me, da so me pri tem svetniki podprli. Dogovorili smo se z Loško zadrugo in letos odkupili prostor (garažo na desnem robu stavbe). V naslednjem letu nas še čaka ureditev prostora in okolice. S tem bo olajšan dostop do volilnega prostora predvsem starejšim krajanom.

Janez Kožuh

Buče na njivi. (Foto: Jan Kožuh, september 2015)

SREČANJE STAREJŠIH KRAJANK IN KRAJANOV

V petek 19. 12. 2014 smo priredili že tretje srečanje starejših krajanek in krajanov. V preteklih letih smo naleteli na zelo pozitivne odzive, na kar kaže tudi to, da se srečanja vsako leto udeleži več starejših. Okoli tridesetim starejšim krajan

in krajanom ter svétnikom so se pridružili tudi nekateri bivši svétniki KS Zminec, ki so svoje delo opravljali večino lanskega leta.

Dogajanje so pred večerjo popestrili naš svétnik Rudi Tominec, njegova žena in hčerka, ki so nam zaigrali in zapeli nekaj domačih pesmi.

Glasbeni vložki. (Foto: Stanke Livk)

Po glasbenem vložku sta zbrane pozdravila župan občine g. Miha Ješe in župnik g. Matej Nastran.

Pozdrav župana. (Foto: Stanke Livk)

Sledila je večerja, po njej pa je za smeh in dobro voljo s svojimi šalami najprej poskrbela Ana Liza, nato pa še starejša gospa, ob kateri nismo mogli zadržati solz smeha.

Ana Liza. (Foto: Stanke Livk)

Stara gospa. (Foto: Stanke Livk)

Prijeten večer bomo zaradi zadovoljstva tako starejših krajanov kot tudi svétnikov v letu 2015 zagotovo ponovili.

Anja Dolenc

MNENJE O DOGAJANJU PRETEKLEGA LETA V KRAJEVNI SKUPNOSTI ZMINEC

Leto je že skoraj naokoli in jaz se ponovno loglašam v glasilu *Naš kraj*.

Na začetku naj omenim veliko veselje krajanov ob otvoritvi obvoznice, vendar pa je za prebivalce Bodovelj pustila grenak priokus, saj imamo občutek drugorazrednosti. Obljube, da bo stari most, ki vodi od podvoza v Bodovlje obnovljen, so ostale neuresničene. Cestišče, po katerem so s težkimi tovornjaki dve leti dovažali in odvažali material za obvoznico, je na žalost močno uničeno. Nujno potrebna bi bila asfaltna prevleka na mostu, pa tudi ograja je potrebna obnove. Beton pred mostom je povsem uničen in zgleda ob tako urejeni obvoznici prav sramotno.

Za prometno varnost je slabo poskrbljeno. Želimo si, da bi bila pot do avtobusne postaje kar se da varna, kar pomeni, da bi moral biti prehod za pešce jasno označen s prometnimi znaki.

Tudi glede streljanja v kamnolomu, o katerem sem pisala lani, ni prišlo do izboljšanja. Marsikdo ne razume, kako lahko streljajo brez dovoljenj.

Sprašujemo se, na koga naj se še obrnemo, da bi bilo streljanje prepovedano.

Žalim pa omeniti še nekaj bolj veselih stvari. Uspešno se je končala izgradnja obzidja okrog cerkve sv. Petra v Bodovljah. V prihodnosti bo potrebna še obnova podna in sten v zakristiji, saj je vse strohnelo in omet odpada. Upam, da bomo s pomočjo krajanov; z delom in finančno podporo, tudi to zmogli.

Upam tudi, da bo predsednik KS Zminec Janez Kožuh dal pobudo za srečanje starejših krajanov, da se enkrat v decembru malo poveselimo, saj se bližata božič in novo leto.

Za konec prilagam še lepo misel: *»Ljubezen je kot sonce. Kdor jo ima se lahko marsičemu odpove, kdor je nima, nima ničesar.«*

Anica Ziherl

MOJI SPOMINI NA PROFESORJA IVANA DOLENCA

Tudi v Sopotnici živijo ali so živeli izjemni posamezniki, ki jih predvsem mlajše generacije ne poznajo, zato je prav, da jih predstavimo. Eden takih je bil tudi pokojni rojak, Jamnikov profesor Ivan Dolenc.

Ivan Dolenc se je rodil 24. oktobra 1884 v Sopotnici. Bil je brat mojega starega očeta in je po upokojitvi živel in delal na Jamnikovi kmetiji. Moj oče je namreč zgodaj zbolel in mlad umrl, zato je bila njegova pomoč dobrodošla. Moja mama je ostala sama z dvema hčerama; menoj in tri leta starejšo sestro Marijo. Bil je delaven in pošten, predvsem pa je imel rad vrt in rože. Tako njegove narčise še zdaj krasijo travnike in ogromna magnolija, ki jo je zasadil ob robu gozda, nas vsako leto očara z obilnim cvetenjem. Vsi, ki smo ga poznali, smo ga klicali stric.

Njegovo otroštvo ni bilo rožnato. Od osmih otrok sta dva zgodaj umrla, od šestih živečih, pa je bil predzadnji. Mati mu je umrla, ko je imel komaj pet let. Oče se je odločil, da ga bo šolal, čeprav mlademu Ivanu šola sprva ni dišala. Brati in pisati se je naučil kar doma. Vpisali so ga v ljudsko šolo v Ško-

fjo Loko, nato pa je šolanje nadaljeval na kranjski gimnaziji. Bil je vzoren učenec. Velik vpliv nanj je imel dr. Janez Evangelist Krek, s katerim sta bila tudi dobra prijatelja. Po Evangelistovi smrti je urejal njegovo zapuščino in izdal njegove zbrane spise.

Na dunajski univerzi je študiral jezikoslovje, grščino, latinščino, slovenščino in nemščino ter kasneje še stenografijo. Za šolnino, ki je bila na Dunaju zelo viso-

Profesor Ivan Dolenc. (Foto: Osebni arhiv)

ka, se celo zastavili Jamnikovo kmetijo, s privarčevanim denarjem pa je kasneje najeti kredit tudi poplačal. Študij je uspešno zaključil in postal profesor. Na Dunaju je spoznal tudi svojo ženo Poldko, ki je na starost živela z njim na kmetiji v Sopotnici. Prvo službo je nastopil leta 1909 v Ljubljani, na gimnaziji. Tako je bil do prve svetovne vojne razpet med službo in kmetijo, saj je vojska pobrala delovno silo in domačiji je slabo kazalo. Z ženo Poldko sta se preselila v Sopotnico in tako poprijela za vsa potrebna dela, da so preživeli. Leta 1932 je bil premeščen na gimnazijo v Mostar, tri leta (od 1939 do 1945) je bil tudi ravnatelj novomeške gimnazije. Zaradi političnega govora, ki takratni vladajoči oblasti ni bil po godu, je bil zaprt skoraj leto in pol – najprej v Novem mestu in nato še v Ljubljani. V tem času so nastajali zapiski za knjigo *Moja rast*, ki jih je po njegovi smrti uredil dr. Tine Debeljak. Izšla je leta 1973 v Buenos Airesu, 1991 pa še ponatis ob dvajsetletnici njegove smrti. V njej Ivan Dolenc opisuje svoje življenje skupščinskega stenografa, gimnazijskega profesorja in ravnatelja, političnega pregnanca stare Jugoslavije, medvojnega in povojnega zapornika. Po odsluženju kazni se je vrnil v Sopotnico in tam živel z ženo Poldko do smrti leta 1971. Pokopan je na mestnem pokopališču v Škofji Loki.

Moji spomini na strica so sicer bolj blede, saj sem bila ob njegovi smrti stara komaj devet let. Kljub temu pa je name naredil velik vtis. Še dobro se spominjam, kako me je učil brati in pisati. Prebiral nam je Andersenove pravljice in pesmice iz knjige *Mehurčki* Otona Župančiča, ki smo jih znali na pamet. Skoraj vsak dan smo hodili na sprehod skozi gozd, ob tem pa je nama s sestro pripovedoval razne zgodbe, nauke ... Tako sem nekoč med igro nehote odlomila vrh smrečice. Njegovih besed se ne spomnim, vem pa, da je bil zelo jezen. Pobral je palčko, jo prislonil k odlomljenemu vrhu in ga skrbno naravnal in povezal s travo. To mi je za vedno ostalo v spominu.

Stric v družbi svojih nečakov pred svojo rojstno hišo. (Foto: Osebni arhiv)

To so strnjeni spomini na našega strica, Jamnikovega profesorja, ki je bil nadvse dober človek, vedno nasmejan in vesel življenja, predvsem pa je bil globoko veren. Nekaj let pred smrtjo je tako dobil tudi odlikovanje papeža Pavla VI »Bene merenti« za vzorno javno in zasebno življenje.

Vida Dolenc

ŠKOFJA LOKA - ZASELEK STANIŠE

Tisočletno mesto Škofja Loka ima bogato zgodovino. Sprva se je imenovalo samo 'Loka', kar pomeni kraj ob vodi, kasneje je dobila še pridevnik 'Škofja' – zaradi lastništva freisingških škofov.

Poleg samega mesta ima Škofja Loka še 61 zaselkov. V Poljanski dolini nad desnim bregom Poljanske Sore leži zaselek Staniše. Izhodišče je Bodovljaska grapa ali vas Zminec. Pot nas iz Zminca vodi skozi zaselek Svetega Petra hrib in po 4 km poti pridemo na območje zaselka Staniše. Pot po slemenu nas pripelje na hriba Krgana z 768 metri

n.v. in Polhovec z 948 metri n.v. Sleme se nadaljuje do Pasje ravni, ki je s 1021m n.v. najvišji vrh Polhograjskih Dolomitov in je s svojo lego odlično razgledno mesto.

Ime zaselka Staniše je verjetno nastalo iz besed naselbine, selišča, stana, stanišča. Meri 3,41 km². Na tem območju sta le še dve stalno naseljeni domačiji; Zavrh in Jamnik. Po popisu prebivalstva iz leta 1814 podatki govorijo o sedmih naseljenih hišah s šestdesetimi prebivalci, leta 1910 je bilo na tem ozemlju sedem hiš z osemindesetimi prebivalci, leta 2002 pa beležimo že manj kot pet hiš

z osmimi prebivalci. Leta 2015 sta stalno naseljeni samo še dve domačiji s petimi prebivalci. Zaselek Staniše je tako po vsej verjetnosti zaselek z najmanjšim številom prebivalcev v občini Škofja Loka. Sodijo pod podružnično cerkev sv. Filipa in Jakoba na Valterskem vrhu.

Popolnoma obnovljena Arharjeva kapelica, ki stoji na vrhu hriba sv. Petra je resnično vredna ogleda. Posvečena je sv. Bernardu, kar je velika redkost celo v evropskem merilu.

Kolesarske in pešpoti vas vodijo v smeri Črnege vrha nad Polhovim Gradcem, lahko pa naredite krožno pot skozi Mlako na sv. Ožbolt, sv. Andrej in nato v dolino Hrastnice, Bodoveljske grape ali v Puštal.

TURISTIČNA KMETIJA JAMNK

Ime domačije Jamnik (tudi Jamnik za Krganom), po domače pr Jamnk, izvira iz lege posestva. Stara, delno zidana hiša iz 18. stoletja ima v lesenem delu kmečko izbo z letnico 1786 na tramu.

(Foto: Simona Maček)

Na domačiji Jamnik gospodari Tominec Rudolf s svojo družino. Pred leti smo se odločili, da bi se poleg kmetovanja na strmi višinski kmetiji začeli ukvarjati tudi s turizmom. V ta namen smo prilagodili novo zgrajeno hišo. Da je bila odločitev prava, potrjuje poklicna usmeritev otrok. Simona je kuharica, ki svoje znanje dokazuje z odličnimi rezultati tudi na mednarodnih kuharskih tekmovanjih, Nada pa je dijakinja in pridno stopa po njenih stopinjah.

Glede na jesenski letni čas, vam je Simona za kulinarični kotiček v krajevnem glasilu ponudila nekaj receptov, ki so tematsko vezani na kostanj.

(Foto: Simona Maček)

Za vsakogar, ki si želi svežega zraka, čiste narave, mirnega okolja brez hrupa, vrveža in odlične kulinarike, je turistična kmetija Jamnk prava izbira. Notranji prostori dajejo občutek domačnosti, velika terasa pa ob sončnih dnevih kar vabi, da posedite na njej.

Nudimo vam odlične domače jedi, prilagojene letnemu času. Hišna specialiteta so skutni štruklji, sladki ali slani. Hrano vam pripravimo po predhodnem naročilu, vedno pa se najde nekaj sladkega.

Za zaključene družbe pripravimo pogostitev, za dobro voljo pa Rudi zaigra na frajtonarico in zapojemo skupaj z gosti.

Najdete nas na Facebook-u: <https://www.facebook.com/turistickakmetija.jamnk.si>, kjer si lahko ogledate več fotografij, za dodatne informacije pa smo za vas dosegljivi na telefonskih številkah:

031 617 623 (Simona)

041 507 252 (Rudi).

Metka Maček

Vir: France Štukl – *Po poti kulturne dediščine*

(Foto: Simona Maček)

OBLAZINJENO POHIŠTVO BOKAL

Tapetništvo Bokal sodi med največje in najkvalitetnejše proizvajalce oblaženjenega pohištva po naročilu v Sloveniji.

Izdelujejo vse vrste oblaženjenega pohištva za hotele, lokale, bolnišnice, domove za ostarele, oblaženjeno pohištvo za navtiko itd., specializirali pa so se tudi za izdelavo sedežnih garnitur po naročilu. Leta 2007 so se preselili v nove poslovne proizvodne prostore v skupni površini kar 1800 kvadratnih metrov, kar jim je omogočilo, da so začeli novo obdobje pri organizaciji in izdelavi oblaženjenega pohištva. Pridobili so tudi velike možnosti za širitev proizvodnega programa in tako omogočili nadaljnji razvoj podjetja.

Na sedežu podjetja v Zmincu pri Škofji Loki imajo velik razstavno prodajni salon, kjer si kupci lahko ogledajo veliko različnih modelov sedežnih garnitur. Prijazni in strokovno usposobljeni sodelavci jim pomagajo izbrati najprimernejši model sedežne garniture za vsak prostor iz že pripravljenega programa, svetujejo pa seveda tudi pri naročilu sedežne garniture po posebnih željah.

Tapetništvo s tradicijo

Tapetništvo spremlja Iva Bokala že od otroških let, saj se je s tem poklicem pred dobrimi štiridesetimi leti začel ukvarjati že njegov oče. Pred dvaindvajsetimi leti je prevzel družinsko tapetniško delavnico v Zmincu in od takrat se je v njej marsikaj spremenilo.

»Oče in brat sta se ukvarjala predvsem s klasičnim in avtomobilskim tapetništvom. Zdaj se s tapetniškimi deli, ki jih zahtevajo jekleni konjički, ne ukvarjamo več, saj smo se povsem preusmerili v oblaženjeno pohištvo,« je pojasnil Ivo Bokal, lastnik in direktor Tapetništva Bokal.

Sledijo smernicam

Prepoznavnost svojih izdelkov zagotavljajo tudi tako, da vedno sledijo novim modnim smernicam, ki so na področju oblaženjenega pohištva zelo pomembne.

»Velikokrat obiščemo pomembne sejme v tujini in tako še lažje oblikujemo vrhunske sedežne garniture. Vsako leto tudi razstavljamo na Ljubljanskem pohištvenem sejmu, na katerem predstavljamo novosti iz naše delavnice, hkrati pa si radi ogledamo tudi dosežke drugih izdelovalcev oblaženjenega pohištva,« je pojasnila Milena Bokal, ki svojemu soprogu pogosto priskoči na pomoč.

Poudarjajo, da so za letošnje trende na področju sedežnih garnitur značilne ravne, enostavne in mehke linije. Koncept uredi-

tve prostora v harmoniji z drugimi predmeti, ustvari prostor po meri strankinega življenjskega stila. Pri nakupu sedežne garniture je pomembna izbira modela, ki se bo dopolnjeval z drugim pohištvom. Ker pa ni pomemben samo izgled oz. dizajn, moramo biti pozorni tudi na to, da udobno sedimo. Tovrstno skrb je pametno zaupati strokovno usposobljenemu izdelovalcu oblaženjenega pohištva po meri. Opravljeni izpiti (mojster tapetnik in dekorater) in pridobljena priznanja potrjujejo strokovnost in kakovost dela v podjetju Tapetništvo Bokal. Prejeli so namreč že veliko različnih nagrad oziroma priznanj na različnih sejmi, vendar pravijo, da je največja nagrada še vedno zadovoljstvo njihovih kupcev.

V letu 2012 so pričeli s proizvodnjo sobnih oblaženjenih kaminov. Kamini imajo gretje na obstoječo centralno kurjavo ali vgrajene električne grelce. Pri vgradnji ni potrebnih nobenih gradbenih posegov v prostor. Sobni kamin se lahko vgradi v sklop sedežne garniture, kar pomeni večji izkoristek neto sobnih površin.

Za kakovost izdelkov pa so seveda pomembni tudi uporabljeni

materiali. Na področju materialov je že vrsto let zelo aktualna visokokvalitetna mikro tkanina, ki so jo z leti strokovnjaki na področju tekstilij tako dobro razvili in jim dodali teflonsko zaščito, da le ta ne prepušča prahu v notranjost izdelka, hkrati pa je odporna na površinske madeže. Prah se enostavno poseša ali obriše s površine izdelka. Tudi madeže kot so denimo od čokolade, kave, mleka in podobno se odstranijo zgolj z vlažno krpo. Tapetništvo Bokal v svoji proizvodnji uporablja veliko naravnih materialov, kot sta goveje usnje in organski bombaž. (mf)

Ivan BOKAL s.p.

mojster tapetnik in dekorater

Zminec 23a, 4220 Škofja Loka

tel.faks: 0415120 160

salon tel.: 04/51 55677

GSM: 0411941205

www.tapetnistvo-bokal.si

milena.bokal@siol.net

Naš proizvodni program:

- izdelava sedežnih garnitur
- izdelava masivnih sedežnih garnitur
- izdelava sedežnih garnitur po naročilu

- popravila sedežnih garnitur
- francoske postelje
- vzmetnice „BOKAL“
- oprema lokalov, hotelov ...

(tapenistvo bokal 080611)
((3000))

predstavljamo

**Vrhunske sedežne garniture
Nd.i po naročilu**

Prispevek nam je posredovala ga. Milena Bokal

KULINARIČNI KOTIČEK

ZADIŠALO JE PO KOSTANJU

Le kdo ne pozna kostanja – drevesa in plodov?

Kostanj je sredozemska rastlina. Drevo pravega kostanja (lat. *Castanea sativa*) najdemo skoraj po vsej Sloveniji do nadmorske višine 800 m. Zraste do 35 m visoko in doseže premer debla tudi do nekaj metrov. Ustrezajo mu kislata tla in veliko toplote. Plodovi so značilne rjave barve, bleščeči, okrogli ali ploščati, po več skupaj je skritih v bodečem ovoju. Nabiramo jih oktobra in novembra.

Kostanj je pravi znanilec jeseni. Cenjen je zaradi energijske vrednosti, dobre mineralne sestave in vsebnosti pomembnih vitaminov.

Sestava: škrob, vlaknine, vitamin C, folati, mononenasičene maščobne kisline, minerali (železo, kalij, kalcij, magnezij, mangan in cink) in vitamini skupine B. Je brezglutensko živilo.

Zaradi visoke vsebnosti škroba (44 %) je iz kostanja mogoče narediti moko, pire, s svojim vonjem pa še posebno vabi pečen. Lahko ga tudi zamrznemo. Zaradi posebnega okusa in arome je odlično do-

polnilo prehrani, saj osveži in obogati jesenski in zimski jedilnik. Pri dodajanju začimb moramo biti previdni, da začimbe ne zakrijejo okusa kostanja.

Tradicionalna kitajska medicina ga priporoča kot hrano in zdravilo. Jeseni prehajamo na hrano, ki greje. Kostanj je po naravi topel, po okusu sladek, krepi želodec in ledvica, torej organe, ki so jeseni in pozimi »energetsko šibkejši«.

Metka in Simona Maček

Kostanjeva juha (4 osebe)

Sestavine:

- 250 g olupljenega kuhanega kostanja
- 50 g čebule
- 4 dl zelenjavne osnove
- 10 g masla
- 5 g česna
- sol, poper
- sladka smetana

Priprava: Na maslu prepražimo čebulo. Ko postekleni, dodamo česen in pražimo samo toliko, da zadiši. Dodamo kostanj, vse skupaj zalijemo z jušno osnovo in blago začínimo s soljo in poprom. Kuhamo 15 minut, nato vse skupaj zmešamo s paličnim mešalnikom. Na koncu dodamo malo smetane.

(Foto: Simona Maček)

Kremna rižotka s piščancem, lisičkami, kostanjem in zelenjavo (4 osebe)

Sestavine:

- 150 g riža arborio
- 50 g svežih lisičk
- 150 g piščančji prsi
- 50 g olupljenega kuhanega kostanja
- 50 g korenja
- 50 g bučk
- 50 g masla

- 5 g česna
- 100 g maskarponeja
- 50 g parmezana
- olje sol, poper, timijan, šetraj, origano
- zelenjavna osnova (po potrebi).

Priprava: Na maslu prepražimo seseklano čebulo, dodamo česen (da zadiši), riž in zalijemo z zelenjavno osnovo. Začinimo s soljo in poprom ter sesekljanimi začimbami. Posebej prepražimo na kocke narezane piščančje prsi in vmešamo v že napol kuhan riž. Lisičke in zelenjavo (narezano na majhne trakce) za čisto kratek čas prepražimo na olju in skupaj s kostanjem vmešamo v rižoto. Ko je rižota pripravljena, jo odstavimo z ognja in vmešamo mascarpone, tako da postane kremna. Iz parmezana pripravimo dekorativno in okusno čipko in sicer tako, da nariban sir razporedimo po peki papirju in postavimo v vročo pečico za nekaj minut.

(Foto: Simona Maček)

Kostanjeve praline in kostanjeve kroglice z rumom

Sestavine:

- 100 g olupljenega surovega kostanja
- 20 g sladkorja
- 100 g čokolade
- 1 dl mleka
- rum

Priprava: Sladkor na zmernem ognju karameliziramo, odstavimo, dolijemo mleko in v karamelnem mleku kuhamo kostanj. Nato ohladimo in precedimo. Kostanj ,spasiramo' s ,pasirko' in začínimo z rumom. Oblikujemo kroglice, ki jih za lažje ob-

livanje namrznemo. Čokolado stopimo na sopari, vanjo pomakamo kroglice, jih odložimo na papir za peko in pustimo, da se čokolada ohladi. Kuhanemu kostanju, namenjenemu za praline, pustimo nekaj karamelnega mleka in ‚zmiskamo‘ v kremno zmes (lahko dodamo žlico smetane ali maskarponeja). V model za praline nalijemo temperirano čokolado, malce počakamo, nato jo odlijemo. Ohladimo. V te kalupe nato nabrizgamo nadev in na vrhu zapremo s čokolado. Ko so praline dobro ohlajene jih pobereemo z modelov.

(Foto: Simona Maček)

Čokoladna košarica s karamelizirano hruško in čokoladno peno s kostanjem

Sestavine:

- 100 g hrušk
- 20 g sladkorja
- 200 g čokolade
- 2,5 dl smetane

- 50 g kuhanega olupljenega kostanja

Priprava: Čokolado stopimo in s pomočjo vodnega balončka oblikujemo čokoladne košarice. Le te dobro ohladimo. Hruško narežemo na čisto drobne kocke. Iz sladkorja napravimo karamel in v njem pokuhamo hruške. Ohladimo. 100 g čokolade, skupaj z 1 dl smetane nad soparo stopimo in ohladimo. Ohlajeni masi na rahlo primešamo še 1,5 dl stepene smetane. Kostanj karameliziramo. V košarico položimo najprej hruške, nato pa nanje brizgamo čokoladno peno in vmes v kremo dajemo karamelizirane kostanje. Dekoriramo lahko z rezino hruške in karamelnimi laski.

(Foto: Simona Maček)

Simona Maček

OTROŠKI KOTIČEK

MIHEC IN ŠKRATEK DOBROTA

Bila je že temna noč. V sobo je skozi okno kugal droben lunin žarek in sijal na dečkovo glavo, kot bi ga želel pobožati. Mali Mihec je mirno ležal v postelji, a ni spal. Ne, niti malo ni spal. V nežni svetlobi lune so se na njegovem obrazu lesketale solzice. Da, Mihec je jokal. Čisto tiho, da ga nihče ne bi mogel slišati. Solze je jezno obrisal z rokavom pižame in se z odejo pokril čez glavo. Tiho je smrkal in razmišljal le o tem, kako je življenje krivično. Mamica je krivična in neprijazna. Očka je krivičen in bratec, oh, o njem sploh ni potrebno izgubljati besed. On je največja krivica izmed vseh!

Mihec je v novem valu jeze močno stiskal pesti. Tako močno, da so ga roke zabolele. Nič ni poma-

galo. Le še slabše se je počutil. Legel je na hrbet in poslušal mirno dihanje svojih staršev. »Seveda!«, si je mislil. »Onadva spita, jaz pa sem tukaj žalosten, zapuščen in ne morem spati ... Nihče me ne razume.«

Nenadoma je iz tišine zaslišal droben glasek. Čisto tihi, mili glasek. »Pa je temu res tako, Mihec?«

Fantek se je zdrznil. »Kdo govori?« je zašepetal v temo. »Nikogar ne vidim.«

»Ne moreš me videti, ker sem neviden. Veš, jaz sem škratek Dobrota. Živim v tvojem srcu in sem glas, ki ga lahko slišiš, videti me pa ne moreš.«

Žalostni Mihec. (Ilustriral: Jan Kožuh)

»Aha,« je rekel Mihec, čeprav ni čisto razumel. »V mojem srčku živiš? Ja, kaj pa počneš tu notri?« Mihec se je z rokami dotaknil srca. Čutil je, kako utripa.

Glasek je nadaljeval. »Pogovarjam se s tabo. No, vsaj skušam se pogovarjati, a me ti zadnje čase ne slišiš.«

»Kako to misliš?« se je začudil fantek. »Še nikoli te nisem slišal.«

»O, včasih si me. Sploh mi ni bilo treba tako glasno govoriti, kot zdajle.«

Fantek se je zamislil. »Veš, tole je pa nekam težko razumeti.«

»Nič ne skrbi, vse ti bom razložil,« mu je obljubil prijazni glas. »Ampak najprej mi prosim povej, zakaj jokaš? Se je kaj hudega zgodilo?«

»Ja, se jel« je nekoliko glasneje dejal Mihec. »Grozzen dan je bil. Danes sem moral prej v posteljo in, si lahko misliš, nisem dobil pravlјice za lahko noč. Očka in mamica me sploh ne marata več. Samo še s Petrom, mojim mlajšim bratcem, se ukvarjata. Mamica je z njim vedno tako prijazna, ves čas mu poje pesmice, smehlja se mu, name pa samo še vpije. Odganja me stran in grdo gleda. Kadar se igrava, nenehno pogleduje k Petru. Ko zajoka, takoj steče k njemu. Kaj ne razume, da se mora igrati z mano? Ona je moja mamica, najprej je bila moja! Ne maram Petra, sploh ga ne maram. Hočem, da bi bilo spet tako kot včasih in bi se očka in mamica igrala samo z mano.«

Škratek je malce počakal, nato pa vprašal: »Mihec, zakaj pa si moral danes prej v posteljo? Sta ti starša povedala, zakaj nisi dobil večerne pravlјice?« Mihec je molčal. Škratek je nadaljeval s spodbudnim glasom. »Povej, Mihec, kaj se je zgodilo? Starša gotovo nista bila kar brez razloga jezna.«

Deček je razložil: »Rekla sta, da se nisem držal pravil. A veš, v družini veljajo neka pravila, ki se jih moramo vsi držati, da smo lahko prijatelji in da smo lahko vsi zadovoljni. To pomeni, da jaz ne bi smel nagajati.«

»A tako. Si nagajal?«

»No ... ja. Nekako.« Mihec je spet umolknil. Nič več ni bil zgovoren kot na začetku. Ni bil več jezen ampak žalosten. »Saj nisem hotel, ampak ni šlo drugače. Mamica bi mi morala pomagati postaviti cesto in parkirišče za moje avtomobilčke, obljubila mi je!«

»Ti ni pomagala?«

»Je. Nekaj časa. Potem je vstala s tal in odšla k Petru, ker se je zbudil in je jokal. Jaz sem hotel, da bi se v miru igrala. Ravno, ko je postalo najbolj zabavno, je Peter spet vse pokvaril! Potem je pa začel zvoniti še telefon. Mami se je na hodniku oglasila, jaz pa sem odšel k posteljici. Peter se je drl, kot da na svetu obstaja samo on. Sploh ni utihnil, pa čeprav je bil v obraz že čisto rdeč.«

»Kaj se je zgodilo potem?« je bil radoveden glas. Mihec je čisto tiho nadaljeval. »Gledal sem Petra in postal sem zelo jezen nanj. Ne vem, zakaj je nekaj tako posebnega, ne razumem, zakaj ga ima mamica tako rada, saj še ne zna govoriti, niti hoditi, še jesti ne zna sam! Oziral sem se naokrog, če me kdo gleda ... in potem sem ...« Mihčev glas je postajal prestrašen. »... Potem sem ga uščipnil v roko. Z vso močjo.« Ne da bi se zavedal, je začel spet jokati. Solze so mu tekale po licih. »Saj si je zaslužil, ko je pa tako grd do mene. Ukradel mi je mamico in očka. Zaradi njega me ne marata.«

Škratek v srcu je postal zelo žalosten. Vedel je, da se Mihec moti. Vprašal ga je, če je mamica videla, da je uščipnil bratca.

»Ne takoj,« je povedal deček. »Privihrala je v sobo, ker je Peter začel še glasneje jokati. Jaz sem se hitro nagnil nadenj in ga začel božati. Celo poljubček sem mu dal na lička.«

»Ti je postalo žal, Mihec?«

»Ne vem. Mogoče malo. Božal sem ga in opazoval mamico.«

»Te je bilo strah, da bo huda?«

»Ja, pa tudi želel sem, da bi videla, kako priden znam biti. Mislil sem, da bo tako spet prijazna z mano. Ko je Petra previjala in preoblačila, je videla, kaj sem naredil. Pa sploh ni nič rekla. Le grozno me je pogledala. Zadnje čase me kar naprej tako gleda.«

»Kako to misliš, grozno?«

»Tako ... kot bi bila razočarana nad mano. Zavzdihnila je in mislim, da je celo malce jokala. Bra-da se ji je začela tresti. Takrat je vstopil tudi očka. Mamica mu je pokazala Petrovo roko in očka me je vprašal, če sem Petru kaj naredil. Rekel sem, da ne.«

»Ampak, to je vendar laž!« je dejal škratek v Mih-čevem srcu.

»Ja. Vem. Ampak, ustrašil sem se, da bo očka je-zen.«

Škratka je zanimalo, če je očka verjel njegovim besedam. Mihec je rekel, da ne in da ga je spomnil na njihovo družinsko pravilo. »Veš,« je dejal Mihec škratku, »v naši družini velja pravilo, da vedno govorimo samó resnico, da smo iskreni. In jaz sem to pravilo prekršil, pa še Petru sem nagajal. Zato sta se očka in mama odločila, da danes zvečer ne bom dobil pravlje.«

Deček je umolknil, nato pa je prosil škratka, naj mu še on kaj pove. »Kako si prišel v moje srce?« je bil radoveden.

Škratek se je zasmel. »Od nekdaj sem v njem, Mihec. Živim v enem delu tvojega srca. Kot sem ti že povedal, mi je ime škratek Dobrota. Kaj veš, kaj je to dobrota?«

Mihec je pokimal. »Dobrota je nekaj lepega. Na primer ... če pomagaš prijatelju, ko je v težavah. Če ga braniš, ko se kdo nočuje iz njega.«

»Dobro si povedal. Veš, Mihec, tudi jaz imam brata. On živi v drugem delu tvojega srca. Ampak, ni ravno prijazen. Njemu je ime škratek Hudoba in kar naprej mi nagaja. Kadar narediš kaj, kar ni lepo, moj bratec zraste in postane močnejši. Nato pride k meni v mojo hišico in razgraja, saj je srečen, če se ne obnašaš lepo. Jaz takrat postanem čisto majhen. Hudoba se mi posmehuje, razmeče mojo hišico, skače po postelji z blatnimi čevlji in me prav grdo podre na tla. Včasih me tudi brcne.«

Mihec se je zdrznil. »Kako grozno! Zakaj ti nihče ne pomaga? Jaz bi temu hudobnemu škratu že po-kazal!«

Škratek Dobrota je nadaljeval. »Mihec, vedno, ka-dar moj brat razgraja ali me celo udari, kličem tebe na pomoč. Vedno trkam na tvoje srce in te prosim, da bodi dober. Z dobrimi deli namreč zmanjšaš moč škratka Hudobe. Kadar pomagaš drugim in si prijazen do ljudi in živali, zrastem jaz. Vendar pa morajo biti tvoja dela iskrena. Ničesar ne smeš pri-čakovati v zameno. Na primer, če pomagaš babici nesti vrečo po stopnicah samo zato, ker želiš od nje dobiti bonbon v zahvalo, in si jezen, če ga ne, to ni dobro delo. Če pa si resnično dober, mi hudobni brat nič več ne more, ker izgubi svojo moč. Zadnje čase pa je tako zelo zrasel in postal je strašno mo-čan, da se sploh ne morem braniti. Zato sem danes napel vse moči in trkal na tvoje srce tako dolgo, da si me končno slišal. Povej, Mihec, zakaj je škratek Hudoba tako zelo močan?«

Mihec je pomislil. »Najbrž zato, ker večkrat naga-jam mamici, očku in Petru. Včasih kar zmečem vse stvari iz omare, da lahko potem z mamico skupaj pospraviva. To naredim, kadar se predolgo ukvarja s Petrom in premalo z mano. In veš, Petru večkrat skrijem dudo ali ropotuljo. Kadar nihče ne vidi ga ugriznem ali uščipnem, čeprav vem, da to ni lepo. Takrat postanem tako zelo jezen in vedno se potem še slabše počutim. Mamica se nato jezi name in jaz takrat vedno mislim, da ima Petra raje od mene, čeprav vseskozi ponavlja, da me zaradi njega nima nič manj rada.«

Škratek Dobrota je dejal, da mamica brez dvoma govori resnico. »Naj te nekaj vprašam, Mihec. Povej mi, koga imaš raje, očka ali mamico?«

Mihec se je stresel. Brez pomisleka je odgovoril. »Kako me moreš kaj takega vprašati? To je trapa-sto! Oba imam enako rad! Z njima počnem tako zabavne stvari. Z mamico pogosto pojem in rišem,

Škratek Dobrota. (Ilustriral: Jan Kožuh)

Škratek Dobrota. (Ilustriral: Jan Kožuh)

z očkom se igram družabne igre in nogomet, oba pa mi najraje bereta pravljice. Skupaj plešemo, hodimo na sprehode in hranimo race v ribniku. Oba mi vsak večer dasta poljubček za lahko noč in mi povesta, da me imata rada.«

Škratek se je nasmehnil. »No, vidiš. Koliko lepih stvari si naštel. Vidim tudi, da razumeš, kako rada te imata v resnici, ti pa jima tega nalašč nočeš verjeti. Nagajaš jima, namesto da bi pomagal. Če bi sodeloval in bil Petru dober in skrben brat, bi se v družini takoj dobro razumeli. Spet bi se lahko skupaj zabavali, in kar je še lepše, še eden več bi bil srečen, saj je zdaj z vami še Peter. Tako pa mamici in očku naložiš toliko dodatnega dela, da zmanjka časa za sprehode, petje in ples. Mamica in očka sta zaradi tvojega obnašanja prav gotovo zelo žalostna. Seveda te imata rada, vendar se ne moreta z nasmehom igrati s tabo, če pa si naredil nekaj, kar ni prav.«

Mihec se je zamislil nad temi besedami. Čutil je, da ima škratek prav in da je sam kriv za mamino slabo voljo. On pa je vseskozi krivil Petra. Postalo ga je sram. Ko je rekel, da ne mara Petra, ni mislil resno. Sploh ne! Saj ga ima rad, samo navaditi se mora, da so zdaj v družini štirje in da starša nima več časa samo zanj. Škratek je videl, da Mihec razume njegove besede in postal je vesel.

»Pomisli, kako bi se počutil, če bi se v parku nek velik, starejši fantek spravil nate, te zbil s kolesa in

te pocukal za lase, medtem pa bi tvoja mamica mirno klepetala s prijateljico na klopci, pa čeprav bi videla, da ti nekdo nagaja?«

»To bi bilo grozno!« je vzkliknil Mihec. »Da, zelo grozno. In pomisli, kako se počuti Peter, kadar ga ščipaš in grizeš, on pa se sploh ne more braniti. Kakšna mamica bi pa bila, če se ne bi zavzela za Petra, ga poskušala potolažiti in okregala ter kaznovala tistega, ki mu nalašč povzroča bolečino. Naj bi pristopila k tebi, te pobožala in rekla, oh moj Mihec, to si pa lepo naredil?«

Mihec je skesano priznal »Ne, to res ne bi bilo prav.«

Škratek v srcu se je nasmehnil in dejal: »Res ne bi bilo. Tudi v parku bi zagotovo stekla k tebi in te branila ter povedala fantku, da takšno dejanje ni dobro. Prepričan sem, da bi te tudi z veseljem spustila k bratcu, če bi ti lahko zaupala in bi vedela, da ne boš uganjal neumnosti.«

Mihec je pokimal. »Če boš s slabimi deli še naprej nadaljeval, bo moj brat Hudoba tako zrasel, da zame v tvojem srcu ne bo več prostora. Izginil bom, ti pa boš postal tak kot moj brat. To bi bilo pa res škoda, kajne?«

Mihec je hitro prikimal. »Seveda, nočem postati tak, nikakor nočem! Potem se nihče od prijateljev ne bo hotel več igrati z mano. Vsi se me bodo izogibali, ker se bodo bali, kaj bom ušpičil, mamica in očka pa bosta ves čas žalostna. Joj, škratek, kaj naj naredim?«

Škratek je mirno odgovoril »Bodi dober in priazen, pomagaj prijateljem, staršem in malemu bratcu. Pokaži mu, kako zna biti svet lep, če se vsak malo potruji in upošteva pravila, ki veljajo v družini. Vsi okoli tebe bodo lahko veseli, najvažnejše pa je, da boš ti lahko zadovoljen sam s sabo. Nikar več ne nagajaj in ne laži. Prav? Če boš tako ravnal, bom zrasel in zavzel vse mesto v tvojem srcu. Videl boš, kako se bo vse obrnilo na bolje in spet se boste imeli lahko lepo skupaj. Vsi štirje. Boš tako ravnal?«

Mihec je obljubil. Strah na njegovem obrazu je izginil, prav tako solze, škratekov glas je utihnil, deček pa je, ne da bi vedel kdaj, utonil v miren spanec.

Katja Kožuh

SVETI LOVRENC (NAMIG ZA POTEV V NARAVO)

V tokratni številki bi vam rada predstavila še zadnjo izmed podružnic v naši krajevni skupnosti – podružnično cerkev svetega Lovrenca.

Leži v idiličnem okolju Lovrenške gore in je iz Zminca zelo lahko dostopna. Obisk te čudovite

cerkvice si lahko prihranite tudi za dneve, ko nimate na razpolago prav veliko časa.

Pogled na širšo okolico cerkve, te v trenutku popelje v stare čase, ko se je do cerkve prišlo izključno peš. To ima še prav poseben čar.

Gre za eno najstarejših podružnic. „Žegnanje“ je drugo nedeljo v mesecu avgustu.

(Foto: Marko Kožuh, oktober 2015)

(Foto: Marko Kožuh, oktober 2015)

(Foto: Marko Kožuh, oktober 2015)

Vesna Kožuh

Iz peči diši ... po kruhu. (Foto: Jan Kožuh, september 2015)

ŠPORTNO DRUŠTVO UTRIP PONOVO BELEŽI ZELO AKTIVNO IN ZELO USPEŠNO LETO

Ob pogledu na obdobje od lanskega »skoraj« oktobra, pa do letošnjega »skoraj« novembra, ko pišemo te vrstice, lahko zelo na hitro zaključimo, da je za nami ponovno zelo aktivno in uspešno leto. Pa naj gre za družbeno angažiranost, rekreacijo, šport, vaška in dru-

smo prejeli le odlične kritike. Veseli smo, da se dogodka udeležujejo tekmovalci iz cele Slovenije in celo iz tujine. Z organizacijo takih dogodkov želimo predvsem ozaveščati obiskovalce, da živimo v krajih, ki so vredni obiska. Hkrati kolesarje ozaveščamo, kje se sme voziti in kje ne, ter jim prišepnemo, da lahko tudi družinsko preživijo lep vikend v naših krajih. Lokalno je vse več turističnih kmetij, kjer so kolesarji odlični gostje – kar prepoznava tudi ponudniki po okoliških hribih. To nas veseli, saj je kolesarski turizem v tujini v izjemnem porastu, pri nas pa šele v povojih, potencial pa je ogromen.

Žal so nas kmalu po maratону prizadele hude poplave – 22. 10. 2014. Pomagali smo, kjer smo le lahko – pri čiščenju in sanaciji škode. Nekaj dni po poplavih – 26. 10. 2014 smo imeli planiran tudi Oktoberfest, ki smo ga tokrat zabelili s tekom in pohodom čez Polhovce in zaključkom na igrišču z ričetom in druženjem.

22. 11. 2014 smo z PULZ športom iz Ljubljane izvedli analizo teka za naše članice in člane ter presenečeni ugotovili, da je prostora za izboljšanje tehnike (v izogib tekaškim poškodbam) še precej. Če bo interes – bomo tudi letos ponovno organizirali analizo teka. V kolikor vas analiza vašega teka zanima, nam to sporočite po e-pošti.

29. 11. 2014 smo se udeležili dobrodelnega Movember teka v Ljubljani. Trije »brkotji« smo cel november puščali dlake pod no-

som in z njimi »živcirali« boljše polovice ... Skupaj s 300 »brkotji« smo konec meseca odtekli krog po Ljubljani. Vabimo, da se nam letos pridružite pri tem zabavnem dobrodelnem opravku, ki bo 28. 11. 2015 ob enajsti uri. Vabljen in zelo dobrodošel je tudi nežnejši spol. Prijavo lahko vržete tudi v naš »e-mail box« ...

28. 12. 2014 smo se s člani peš odpravili po zelo zasneženi trasi

obvoznice v Loko, kjer smo se družili in zabavali do zgodnjih jutranjih ur. Tudi nazaj nas je šla večina peš. Vabimo, da se nam letos pridružite na zaključku leta, zabavno bo! Skupaj bomo nazdravili na preteklo uspešno leto in v upanju na še boljšega, kampak!

Prvi Lunin pohod se je letos zgodil 5. 1. 2015. Tudi letos jih bomo izpeljali vsako polno luno. Lunini pohodi so primerni za vse starosti, saj gre v prvi vrsti za druženje. Obiskujemo lokalne hribe, Lubnik, Križno goro, Polhovce, Osolnik, Slajko ...

31. 1. 2015 so se trije Uripovci podali na kratek, a tehnično zelo težak vzpon na Zvoh – »Zvoh Attack«. »Startali« so izpred konca gondole na Krvavcu in se zapo-

dili po smučišču na Zvoh. Gre za relativno kratko traso, ki pa ji težo dajejo višinski metri, saj so morali v samo 2,4 km premagati 500 metrov v višino ... Nekaj sape mora biti, ni pa to nič nezmožljivega. Za vse, ki jim je to v teku pretežko, pa vzporedno poteka tudi pohod. Tudi prihodnje leto ga bomo napadli in to že 6. 2. 2016. Se vidimo.

1. 2. 2015 smo »poštampali« smučišče St. Zminec in otrokom dobrih 14 dni nudili zabavo ter prve spuste s smučkami na snegu.

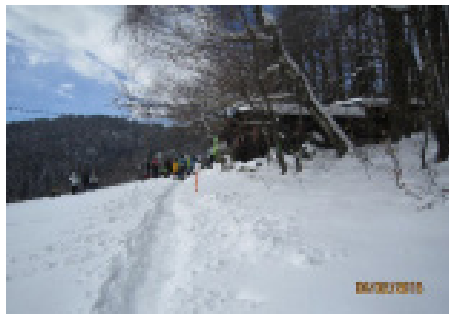

Ker snega ni bilo v izobilju, smo 14. 2. 2014 sezono smučanja zaključili s Pokalom Slastnega boba – otroci so našemljeni v maske tekmovali in se na koncu posladkali s slastnimi krofi.

Ker so nam lastniki parcel naklonjeni, bomo aktivnosti v letu 2016 še malce nadgradili in sodelovali s poklicnimi inštruktorji, ki bodo naše malčke strokovno popeljali v svet zavojev na belih poljanah v Zmincu. Zainteresirane starše že sedaj vabimo, da nam morebiten interes javite. Tako bomo lažje organizirali osebje. Hvala.

4. 2. 2015 so balinarji iz Zminca v tunelih Rupnikove linije dosegli odlično 1. mesto za pokal Rupnikove linije. Čestitamo!

8. 2. 2015 smo pod taktirko Matije Rakovca izpeljali 15. tradicionalni Prešernov pohod, ki je v letu 2014 zaradi žledoloma žal odpadel. Odlično vreme, odličen obisk in odlična energija je rezultirala v super nepozabnem dnevu na Zavrhu.

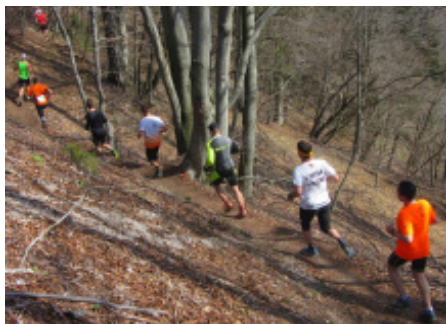
Čestitke Matiji za izvedbo in hvala lepa KS Zminc in sponzorjem za podporo dogodku!

1. 3. 2015 smo v zelo zgodnjih jutranjih urah odtekli 10 krogov okoli Blejskega jezera na dobrodelnem Ruthinem teku. Tudi v letu 2016 gremo. Greš z nami?

22. 3. 2015 smo se v rekordnem številu udeležili Malega kraškega maratona. Vreme se nas je usmilo, imeli smo se odlično, tako da tudi v letu 2016 ZAGOTOVO ne bomo manjkali ... 10 ali 21 km po Krasu – odlična ideja!

29. 3. 2015 sta dva naša člana, Jaka Rupnik in Gorazd Šorn (oba več kot zaslužno) prejela bronzasti plaketi za požrtvovalno delo v društvu in na področju športa in rekreacije. Veseli smo, da sta Zavod za šport in Športna zveza Škofja Loka prepoznali dobro delo naših članov, obema pa čestitamo in pozdravljamo dobro delo v društvu in skupnosti! Le tako naprej!

11. 4. 2015 smo se v rekordnem številu podali na Najlepši in najtežji maraton. Vsi tekači, ki so premagali to traso, so zmagovalci

že zato, ker te, skoraj nečloveške napore na 21 km sploh zmorejo. Čestitamo! Tudi v prihajajočem letu se bomo Utripovci udeležili tega teka. Če tečeš ob torkih in četrtnih v zimskem času, je Naj-Naj21 v aprilu zgolj mala malica

12. 4. 2015 sta nas na Istrskem polmaratonu zastopala tudi Saša in Primož Freljih. Saša je sijajnim tekom s časom 1:38:49 dosegla generalno 17. mesto med ženskami, v svoji kategoriji pa kar 3. mesto. Pri tem jo je zvesto bodril njen mož Primož. Čestitke obe!

22. 4. 2015 smo izpeljali derbi v floorballu med mladinci in veterani. Zelo lep zaključek zimske sezone v dvorani. Kot že predhodno leto so se tudi tokrat prijateljsko pomerili veterani – ustanovitelji dvoranskega hokeja v društvu in sedanji udeleženci sredine rekreacije. Tokrat so sprva povedli mladinci, potem pa

so njihove napade veterani rutinirano zaustavili in jih nadigrali. Vsekakor bolj izenačen boj in vprašanje je kaj lahko pričakujemo v zaključku 2016. Te zanima? Pridi si pogledat ta nori derbi 27. 4. 2015 ob 20:30 uri na OŠ Ivana Groharja.

25. 4. 2015 smo izpeljali zdaj že tradicionalno čistilno akcijo. Kot vedno smo se zbrali na mostu – tokrat v rekordnem številu, porazdelili rajone in očistili vas, ki je bila vsled oktobrskih poplav ponovno precej nasmetena – predvsem oba bregova Sore. Akcijo bomo seveda izpeljali tudi

v letu 2016.

30. 4. 2015 je mladina iz Zminca organizirala prijetno kresovanje za vaščane. Pripravili so kres, hrano, pijačo in animacijo. Bravo! Čestitke za čudovit družaben dogodek, ki si ga vsi želimo tudi v bodoče.

24. 5. 2015 je balinarska sekcija zelo uspešno izpeljala pokal Zminca. Čestitke organizatorjem in vsem nastopajočim.

28. 5. 2015 se je zgodila skupščina ŠD Utrip, kjer je predsednik Matica Kalana zamenjal Gorazd Šorn. Sprejeli smo tudi novi statut, ki je zdaj usklajen z novo zakonodajo. Verjamemo, da bo delo odslej, vsaj kar se birokracije tiče, mnogo lažje. Maticu se zahvaljujemo za trud in energijo, ki jo je v svojem mandatu vložil v društvo in mu želimo vse dobro pri novih izzivih.

2. 6. 2015 smo začeli z menjavo ograje po krajših stranicah igrišča in končali 5. 6. 2015. V letu 2016 bomo zamenjali tudi ograjo po daljši stranici. Žal je to kar konkreten strošek, tako da ne gre vse naenkrat ... Načrtujemo celostno menjavo ograje v letu 2016.

13. 6. 2015 se je zdaj že legendarnega teka 4 mostov udeležilo rekordno število Utripovcev, kar 31 tekačic in tekačev. Verjame-mo, da bomo številko v letu 2016 še povečali, saj gre za najlepši urbani tek daleč naokoli. Čar noči v kombinaciji z baklami in najboljšimi navijači ob progi ustvari nepopisno energijo, ki tekače kar ponese proti cilju. Da ljubkega druženja po teku niti ne omenjamo ... pridružite se nam!

14. 6. 2015 – Že zjutraj, po Teku 4 mostov (noč je bila ZELO kratka) smo skrbeli za red v krožišču in seveda srčno navijali za vse, še posebej za naše Utripovce, ki so se kljub pretečeni desетки prejšnji večer podali na Franjo. Bravo!!!

17. 6. 2015 smo se lotili obnove odra ter info točke (kozolček, ureditev parkirišča ter gugalnic).

20. 6. 2015 sta se na izredno zahteven gorski tek GM40 in Ultra pušeljce trail odpravila dva naša člana – Katja in Luka. Obe-ma kapo dol za dosego cilja.

4. 7. 2015 smo ponovno zase-dli krožišče (Zminški otok) in skrbeli za red na ženski različici Gira d'Italia - Giru rosa – ter srčno navijali za kolesarke BTC Cityja.

9. 7. 2015 smo uredili doskok s tobogana – da bo pristanek otrok mehkejši.

15. 7. 2015 smo zabetonirali nove nosilce stojala za kolesa ter namontirali novo prekucno gugalnico.

27. 8. 2015 smo dokončali oder (novi armirani temelji, pozidani robovi, nove lege), Utripovec Miha pa je dokončal gusarsko ladjo, ki smo jo, zdaj že tradicionalno, poimenovali po najmlajšem Utripovcu, ki tokrat prihaja iz Bodovalj. Ladja se imenuje Bine.

30. 8. 2015 je bilo vse pripravljeno za dogodek ŽivŽav, enega izmed najbolj srčnih dogodkov ne le v Zmincu ampak lahko rečemo kar na Loškem. Z dopoldanske avanturo, ki odpre vrata do-

godku se praktično čez ves dan dogajajo brezplačne delavnice, igre, napihljiva igrala in animacije za otroke. Poleg igre z otroki skrbimo tudi za žejo ali morebitne prazne želodčke staršev.

Skozi vse igre dodajamo navdih tekmovalnosti le v tolikšni meri, da z njim dodatno motiviramo otroke. Potrebno je poudariti, da sicer vse skupaj gradimo le na zadovoljstvu otrok, saj si želimo, da bi bil ta dan res praznično otroški. Tudi prihodnje leto bomo sedemindvajseti avgust namenili otrokom in seveda tudi staršem. Hvala vsem sponzorjem in vsem, ki ste kakorkoli pripomogli k izvedbi.

12. 9. 2015 smo drugič izvedli Loka MTB maraton, ki je bil le-

tos del Toura de Loka (dan prej kronometer v Hrastnici, sobota MTB Loka, v nedeljo pa Vzpon na Lubnik). Vreme nam je ponovno služilo - perfekten dan. Obiskala so nas tudi znana imena; Tanja Žakelj, Matej Mohorič, Luka Tavčar, Oter Mitja, Lenart Noč, Žiga Maretič ... Z njimi so tekmovalle tudi naše Utripovke in Utripovci – Lucija in Matija Rakovec, Izidor Prevodnik in Janez Uršič. Odlična udeležba,

perfekten dan. Zahvaljujemo se lastnikom parcel, ki nas podpirajo pri izvedbi, saj razumejo, da tudi tako izobražujemo kolesarje in jih ozaveščamo, da se povsod pač ne sme voziti. Veseli pa smo, ko dobimo povratne informacije lastnikov parcel – da smo dobro-

došli tudi v naslednjem letu, saj da je bilo vse BP (brez pripomb). Resnično hvala vsem lastnikom parcel, prostovoljcem (preko 60),

našim sponzorjem in vsem vaščanom za podporo. Če bo vse prav, bomo tudi v letu 2016 izpeljali Loka MTB maraton in sicer 10. 9. 2016.

13. 9. 2015 – v bistvu še niti v grobem nismo pospravili vsega od prejšnjega dne, ko smo že napadli loško sveto kolesarsko pot – od placa v Loki pa do Naceta. Rekordno število Utripovcev se je zbralo na mostu, po obvoznici do placa ogrelo noge in napadlo Vzpon na Lubnik. Izredno hitri Utripovci so bili Janez Uršič, Luka Zagoršek in Izidor Prevodnik, saj so vsi v cilj pripeljali pod 20. minutami. Sta pa na stopničke povsem nepričakovano stopili tudi naša najmlajša udeleženka Lara B. Livk in naša najstarejša udeleženka Dragica Habjan. Vsem za dosežke in čase iskreno čestitamo. Glede na številčnost pa lahko rečemo da smo prav vsi zmagovalci, ki s tako majhne vasi

poženemo toliko udeležencev v ta kolesarski romarski klanec.

Vzpon na Lubnik šteje tudi za Pokal Polanskih puklov, hkrati pa je bil del Toura de Loka. Poseben pokal Toura de Loka je romal prav v roke Zminčana Janeza Uršiča, ki je absolutno končal kot tretji. Iskrene čestitke Janezu!

20. 9. 2015 – Samo teden dni kasneje smo napadli Blegoš. MTB Blegoš organizira naše pobrateno društvo ŠDMH iz Hotovelj. Utripovci smo se ponovno odlično odrezali kot tekmovalci, naši navijači pa so bili med najglasnejšimi tik pred ciljem. Bravo vsem!!!

3. 10. 2015 se je naš podpredsednik Stanko udeležil Velenjske mestne avanture (multidisciplinarno tekmovanje v okviru Adventure race Slovenija) in skupaj z Denisom Oštirjem ubranil odlično tretje mesto iz leta 2012. Čestitamo!

4. 10. 2015 – Dan po Velenjski mestni avanturi je na stopničke Teka nove generacije, ki poteka po Sorškem polju ponovno stopil naš Janez Uršič. Čestitamo za tretje mesto!!!

10. 10. 2015 smo pomagali pri izvedbi Veselega teka ob odprtju obvoznice. Pri vstopu na obvoznico smo poskrbeli za skoraj 250 tekačev, ki so pritekli po dolini. Ko so se okrepčali, smo z njimi skozi tunel odtekli do cilja na Lontrgu. Nepozabno doživetje.

20. 10. 2015 smo ponovno postavili okrepčevalnico pri vstopu na obvoznico in poskrbeli za suha grla vseh, ki so si obvoznico še zadnjič ogledali peš, na rollerjih, konjih, kolesih ali motorjih. Hkrati smo jim ponudili tudi Zminško Vinjetko – spominsko vinjetko, ki velja 40 let in nas bo stalno opominjala, da se da vse, če se le hoče ...

23. 10. 2015 smo ob vsesplošnem rajanju ob odprtju dolgo pričakovane obvoznice postavili stojnico na Lontrgu. Obisk stojnice je bil enormen, vzpodbudnih besed in pohval smo bili izredno veseli. V promet so šle tudi Zminške Vinjetke, ki so jih Zminčani in Ločani

očitno vzeli za svoje.☺ Kdor si jo želi in je še ni dobil, naj hitro piše na klubski e-mail: sdutrip@gmail.com – še vedno jih imamo.

Tekoče leto si lahko ogledate tudi v fotoalbumih na naslovu: <https://www.flickr.com/photos/127624771@N05/albums/with/72157656253585323>.

Saj veste – fotografije povedo več kot tisoč besed!

Ker se v oktobru preklpimo na »zimski način«, vas lepo povabimo na nočne teke ob torkih in četrkih (dobimo se ob 19.57 na mostu v Zmincu). Enkrat tečemo ravninski, drugič gorski tek. Nikoli nihče ne teče sam, tako da kar pogumno – teki so primereni za vse, začetnike in vrhunske tekače. Hkrati so »štartale« tudi vadbe v dvorani, vsako sredo.

Floorball za fante in vodene vadbe za punce. Vljudno vabljeni in vabljeni. Zimski čas je tudi čas za Lunine pohode. Vsako polno luno se odpravimo na pohod, primeren za vse starosti. V decembru sledi tudi božični potop potapljaške sekcije. Tudi začetni tečaji potapljanja so na voljo.

28. 11. 2015 bomo po mesecu puščanja brkov ponovno obiskali dobrodelni Movember tek v Ljubljani. Vabljeni k udeležbi, za zdravje moških gre! Od leta 2003 pa do lani (po celem svetu skupaj) smo za raziskave raka na prostati in modih nabrali preko 485 mio €.; ni napaka, res gre skoraj za pol milijarde evrov ... Pridružite se nam.

V planu je tudi pohod za člane in vaščane s kosilom na kmečkem turizmu ter zaključek leta v Loki. Vabljeni k sledenju strani www.sdutrip.si, kjer najdete tudi povezave na zelo aktivne Facebook in Twitter profile, kjer dogodke redno objavljamo. Vsi, ki bi si želeli

novic, kaj se v društvu dogaja, pa nam pošljite e-pošto na sdutrip@gmail.com in dodali vas bomo na 'mailing' listo.

Ob letu bi se še posebej radi zahvalili vsem prostovoljcem, članom in vaščanom ter sponzorjem in donatorjem, ki nas podpirate. Vaše nesebično delo, posluh in podpora nam resnično veliko pomenijo. Brez vas enostavno ne bi šlo. Vaše pomoči si želimo tudi v bodoče. Resnično hvala lepa, ker prepoznavate kolektivni trud in požrtvovalno in srčno delo. Hvala tudi KS Zminec in občini Škofja Loka, s katerima zgledno sodelujemo in si sodelovanja želimo tudi v bodoče.

Srečno 2016 vam želi ekipa ŠD Utripa!

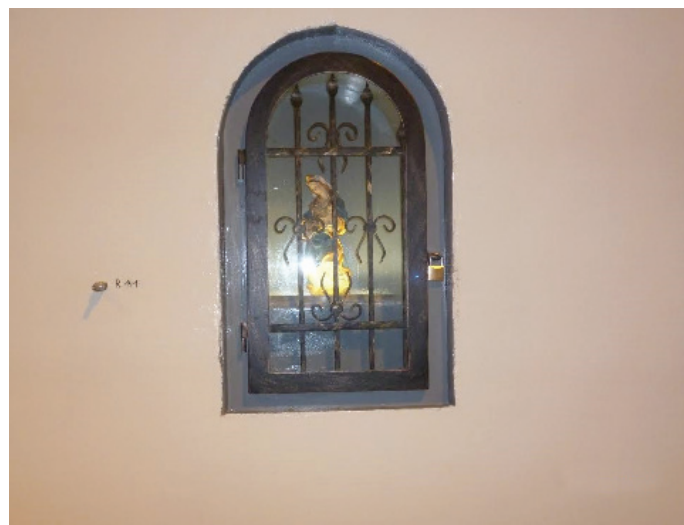
Prispevek nam je posredoval g. Stanko Livk

AKTUALNO

Kot prvo, bi omenil enega izmed najpomembnejših dogodkov letošnjega leta. Po skoraj štiridesetih letih smo končno dočakali odprtje Poljanske obvoznice, ki je močno skrajšala pot med dolino in Škofjo Loko in se izognili hudim prometnim zamaškom zlasti na Spodnjem trgu in Poljanski cesti.

Leto, ki se končuje, je tudi z vidika naravnih nesreč prava posebnost, saj je bilo do naših cest dokaj prizanesljivo. Niso nam ponagajale razne naravne nesreče, kot so obilna deževja, plazovi, vetrolovi, žled, tako da smo se lažje posvetili rednemu vzdrževanju cest in pozno v jeseni tudi planiranim investicijam. Skozi vse leto smo urejali večino makedamskih cest. Pred kratkim sta bila asfaltirana cestna odseka Sv. Petra hrib – zg. Arhar in del ceste Bl. Cesta – Potočnik. Sredstva ki so bila namenjena za utrditev ceste (pod Kalanom) Zminec – Sv. Pe-

tra hrib, smo prerazporedili na drugi odsek, saj z lastnikom omenjenega zemljišča nismo mogli doseči soglasja. Moram pa omeniti tudi to, da smo v tem letu pridobili lastne prostore v Zadružnem domu.

Kapelica v predoru. (Foto: Valentin Jesenovec)

Blagoslov ob slovesnem odprtju obvoznice. (Foto: Valentin Jesenovec)

Janez Kožuh

RAZVEDRILO

NAGRADNO VPRAŠANJE:

Za vse tiste, ki ste pravljico prebrali, naloga najbrž ne bo pretežka.

Dopolni misel, katero je škratek Dobrota naučil Mihca:

V NAŠI DRUŽINI SE IMAMO R _ _ I !!!

Odgovore lahko pošljete po pošti na naslov:

KS - Zminec,

Zminec 35,

4220 Škofja Loka.

Med odgovori, ki bodo prispeli do vključno **20. januarja 2016**, bomo izžrebali nagrajenca, ki bo prejel otroško slikanico z naslovom **Učilnica pod orehi**.

Opojna sladkoba jeseni. (Foto: Katja Kožuh, september 2015)

Napajalnik za čebele. (Foto: Vesna Kožuh, september 2015)

Finančno so nas podprli:

www.tapetnistvo-bokal.si

Turistična kmetija
Jamnk

Gostilna Pri Kajbitu
www.kajbi.si

Hvala